

[Arne Larsen.]

jeg finder også, at det i høj grad er nødvendigt, at staten er aktiv i spørgsmålet om opkøb af de arealer, som er nødvendige — ca. 500 ha — til forskellige offentlige formål: boligformål, og hvad mere denne jord nu eventuelt kan og skal anvendes til. Loven hjemler mulighed for statsopkøb af jord til disse forskellige formål, og det er jo tanken eller princippet, at der skal bevilges de fornødne midler hertil; på finanslovsforslaget for det kommende år er afsat et beløb på 10 mill. kr., og vi håber da, at ministeren får disse penge og får anvendt dem til opkøb af den nødvendige jord. Det er simpelt hen en nødvendighed, hvis hele planlægningsarbejdet skal kunne gå i den takt, hvori det nu er tilrettelagt. Derfor tror jeg, det vil være en forkert disposition, hvis man overlader opkøbet til kommunerne, så er der en vis fare for, at planlægningen kan blive slået i stykker — efter min opfattelse.

Jeg er også glad for, at der i betænkningen er sagt nogle væsentlige ord om, at den jord, der opkøbes af staten, skal videresælges til kommunerne til det, man definerer som kostprisen; men jeg er da også meget stærk tilhænger af, at kommunerne i de tilfælde, hvor de videresælger jorden til anden anvendelse — altså til andre end netop offentlige formål — anvender de samme principper, og at man forhindrer, at der sker nogen form for spekulation i den jord, som staten i første omgang har opkøbt.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Grethe Philip: Lovforslaget vedrører som bekendt udelukkende spørgsmålet om en forlængelse af loven, og der er jo fra planlægningsudvalgets side givet enstemmig indstilling herom.

Fra venstres side kommer man nu i 12. time med en skitse, der går ud på, at § 5 skal ændres, således at det ikke er staten, der i første række erhverver om-

råderne og derefter sælger dem videre til kommunerne, men at staten i stedet skal yde lån til kommunerne til erhvervelse af de pågældende arealer.

Spørgsmålet går nu til drøftelse i planlægningsudvalget, og det radikale venstre har taget det standpunkt, at vi vil høre, hvad planlægningsudvalget har at anføre, før vi tager stilling til spørgsmålet; men der er dog et par enkelte ting, jeg gerne vil fremføre her.

Det vigtigste i hele denne sag er jo, at vi får en planlægning for området, og tidsfølgen opretholdes, og at vi hurtigt kommer i gang, herunder også at de nødvendige midler bliver stillet til rådighed i hurtig takt. Det må være helt afgørende, at det offentlige kommer hurtigt ind i billedet, og at tidsfølgen ikke sprænges af lokale interesser eller eventuelt ikke holdes på grund af manglende lokalt initiativ. Både et for hurtigt og ikke mindre et svigtende lokalt initiativ kan blive fatalt for gennemførelse af hele den samlede plan. Disse hensyn kan tale for, at det er staten, der foretager opkøbene, efter udvalgets indstilling naturligvis — således som § 5 jo også er udformet. Heroverfor står så hensynet til, at de enkelte kommuner skal kunne disponere så frit som muligt og i finansieringshenseende være stillet bedst muligt.

Jeg synes, det i denne forbindelse er meget vigtigt at notere sig, at boligministeren har udtalt, at det er hans hensigt til sin tid at afhænde de opkøbte arealer til kommunerne til kostpris, ligesom jeg har forstået, at ministeren ikke agter at sætte klausuler på ved salg af arealer til kommunerne. Da tidsfølgen også ved den af venstre foreslåede § 5 — så vidt jeg da forstår — i alle tilfælde skal opretholdes, er det vel et spørgsmål, hvor meget den enkelte kommune kan opnå ved at få § 5 ændret, således at man benytter lånevejen.

Men lad os nu se, hvad planlægningsudvalget siger, og ikke mindre hvilken argumentering der føres frem. Derefter må vi så igen overveje spørgsmålet.